

Introit: *Naše duše s touhou vzhlíží k Hospodinu, on je naše pomoc, náš štít. Z něho se raduje naše srdce, my doufáme v jeho svaté jméno. Tvoje milosrdenství buď, Hospodine, s námi; na tebe s důvěrou čekáme! (Žalm 33, 20-22)*

Píseň 435

Modlitba

Čtení: Lukáš 3, 1-11

Píseň 431

Text kázání: Lukáš 19, 1-10

Milí přátelé, bratři a sestry,

než začal Pán Ježíš svou pozemskou službu, připravoval Jan Křtitel lidi na příchod Spasitele a s Ním na přicházející Boží království. Citoval proroka Izajáše: **Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky! Každá propast bude zasypana, hory i pahorky budou srovnány; co je křivé, bude přímé, hrbolaté cesty budou rovné; a každý tvor uzří spasení Boží.**‘ Zároveň ale upozorňoval na pokleslou morálku. A říkal to dost důrazně: **„Plemeno zmijí, kdo vám ukázal, že můžete utéci před nastávajícím hněvem? Svým kázáním zasahoval lidská srdce a bořil lidské představy těm, kteří si připadali dost dobří, kteří sami sebe ospravedlňovali. Volal lidi k pokání, k obratu ve svých životech. Nevolať je ale jenom k nějakému formálnímu pokání, kdy člověk vyzná své hříchy, ale jeho život se prakticky nezmění. On volal ke skutečnému pokání, on volal k opuštění zlých cest a zlých postojů, ke změně charakteru. Jestli pokání bylo opravdové, se právě pozná později po tom, jaké ovoce nese. A Jan Křtitel k tomu říká: **Neste tedy ovoce, které ukazuje, že činíte pokání. Neboť sekera už je na kořeni stromů; a každý strom, který nenese dobré ovoce, bude vyřat a hozen do ohně.**“** Dle těchto slov má být i naše pokání opravdové, jen tak je možné uniknout Božím soudům.

Jsou ta slova šokující? Ptáš se společně s tehdejšími posluchači, **co mám tedy dělat?** Tehdy Jan Křtitel lidem říkal: **„Kdo má dvoje oblečení, dej tomu, kdo nemá žádné, a kdo má co k jídlu, udělej také tak.“** Dnes by řekl, pomáhej těm, kteří to potřebují, buď citlivý, měj vnímavé srdce, podporuj ty, kteří strádají. A tehdejší celníkům říkal: **„Nevymáhejte víc, než máte nařizeno.“** Dnes jeho slovo mluví ke všem, kteří okrádají druhé, ale také ke všem, kteří se vydali cestou podvádění. **Opust'te takové cesty, vedou totiž do záhuby. Budete se sami cítit podvedeni, když vás mine záchrana. Ale já jsem vás varoval!** Takto zní dnešní Boží výzva. A když se tehdy ptali vojáci? **„Nikommu nečiňte násilí, nikoho nevydírejte, spokojte se se svým žoldem.“** Jak stále je aktuální toto slovo, bratři a sestry. Ovšem netýká se jen vojáků. Týká se všech, kteří činí násilí a kteří jdou cestami přes mrtvolky. Jsou arogantní, povýšení, agresivní. Necháávají se unést hněvem a nedělá jim problém ničit vztahy kolem sebe. Což to je ovoce, které před Bohem obstojí? **Kdo vám ukázal, že takto můžete utéci před živým Bohem?**

V adventním rozjímání bychom se měli každý z nás, milí přátelé, zamýšlet nad tím, jaké skutečně neseme ovoce. Ovšem každý by měl hledět především na to své ovoce, neposuzovat ovoce toho druhého. Necht' tedy každý sám u sebe posuzuje, jak na tom skutečně je. Jestli je jeho pokání opravdové, jestli jde po přímé cestě následování Pána Ježíše, anebo jestli se dal cestou neupřímnosti, cestou zlou a mámivou. Jedno je ovšem jisté. Kráčíme-li životem bez Pána Ježíše, pak je to cesta, která k Bohu nevede. Není-li náš život nasměrován na Pána Ježíše, pak jsme otočeni zády k Bohu a jdeme od světla do stále větší tmy. Bez Pána Ježíše jsou všechny naše cesty marné. A konečně, pokud jsme neodevzdali svůj život Pánu Ježíši Kristu, pak jsme nemohli od Něj přijmout život nový, totiž ten věčný! Pokud jsem Ho neučinil Pánem a Spasitelem svého života, pak nemohu prožívat Boží pokoj a ujištění věčného života. Pak žádného člověka po nějakém čase nebudou uspokojovat hmotné statky vezdejší.

Podobně to měl zřejmě i **vrchní celník Zacheus**. Tehdejší celníci vybírali na cestách víc cla, než bylo zdravo. Byli to vlastně dost často podvodníci, kteří okrádali druhé. Zacheus jako vrchní celník **byl velmi bohatý**. Bohatý z podvodů. Měl dobré postavení, žil si v pohodlí, v práci se tedy nenadřel, spíše se lehce obohacoval. Když se dnes zeptáte mnohých mladých lidí, čeho by v životě chtěli dosáhnout, dost často uslyšíte: **Chci mít dobré postavení, co nejvíc peněz, aniž bych se nadřel, za málo práce, co nejvíc peněz, snadno přijít k velkým prachům, chci žít v pohodlí...** Zacheus toho všeho vlastně dosáhl. A přece nastal čas, kdy ho tohle všechno přestalo uspokojovat. Navíc je velmi pravděpodobné, že nebyl ve společnosti oblíbený a že neměl moc přátel, jestli vůbec nějaké.

A najednou slyšel zprávu, která v něm probudila zvědavost a **touhu** spatřit Ježíše. Četli jsme, že **toužil uvidět Ježíše, aby poznal, kdo to je.** Zřejmě ho fascinovalo, jak o Ježíši druzí mluvili. Jak jsou z něho nadšeni, jak se těší na Něho, že má teď přijít do Jericha. Celé město bylo na nohou a ve velkém očekávání, že má mezi ně přijít Zachránce Izraele. Zacheus byl touto touhou docela pohlčen. Avšak ve

svém postavení to nechtěl dávat druhým najevo. Když si to představím, tak to pro něj asi nebylo vůbec jednoduché. Co si asi říkal? **Tolik bych chtěl toho Ježíše vidět, ale co mi řeknou ostatní, až mě uvidí? Nevyženou mě, nebudou na mě před Ježíšem žalovat? Nebudou se mi smát?** Navíc byl malého vzrůstu a došlo mu, že **přes velký zástup na Něj ani neuvidí.** Na jednu stranu je zde silná touha poznat Ježíše, na druhé straně mnoho překážek, které mohou odradit. Tento princip se, milí přátelé, nemění. Je tomu tak i dnes. Na cestě k Božímu království je potřeba překonávat různé překážky. Tehdy když hledáme Pána Ježíše, mnohé nás odrazuje od modlitby. Mnozí se těžce vyrovnávají s překážkami vůbec přijít třeba do shromáždění Božího lidu. A když už to člověk překoná, pak překážkou při slyšení Božího slova, při kázání, jsou třeba myšlenky, které se snaží odvést pozornost. A tehdy, když víme, že máme jít udělat něco prospěšného, když vnímáme takové to nutkání, jít pomoci potřebným, navštívit, povzbudit, jít prostě sloužit Pánu, tak se zároveň ozývá takové to: **No jo, ale jak já to budu stíhat, nemám na to sílu, bojím se, musím ještě udělat jiné věci, atp.** Co nakonec rozhoduje, jestli ty překážky překonáme a vyjdeme? To, jestli máme v srdci touhu. A jestli je ta touha silnější než strach, nebo naše lenost.

Zacheova touha byla silná. Dokonce tak silná, až ho inspirovala k nápadu, jak vyřešit to, že je malého vzrůstu. A nejen to, zároveň si myslel, že když **vyleze na strom moruše**, že bude před Ježíšem i před ostatními nenápadný. Že si toho nikdo nevšimne. **Běžel proto napřed a vylezl na moruši, aby ho uviděl, neboť tudy měl jít.** V té chvíli on našel cestu, jak překonat své překážky a své předsudky. V tom nám jistě Zacheus může být inspirací. Vždycky je zde cesta jak se přiblížit k Bohu, ale i k lidem. Vždycky je zde cesta ke změně. Jen je třeba chtít, vyjít, něco změnit.

Druhá věc jsou ale naše představy. Chceme mít své cesty, a to i ty dobré, ve svých rukách, pod svou kontrolou. Bůh ale říká: **Vaše představy nejsou moje představy a vaše cesty nejsou cesty moje.** Dost často nám Bůh nabourá naše cesty, postoje i představy. A to je dobře. Protože On má pro nás připravenou skutečnou změnu a mnohem lepší život. On totiž ví moc dobře, co potřebujeme. Ukázal to třeba právě na tom Zacheovi: **Když Ježíš přišel k tomu místu, pohlédl vzhůru a řekl: „Zachee, pojd' rychle dolů, neboť dnes musím zůstat v tvém domě.“** Jaký to asi musel být pro Zachea šok? Vždyť chtěl být nenápadný. Dokážeme si to představit? Všechny ty lidi Zacheus mohl vnímat, že by si zasloužili, aby Ježíš byl jejich Spasitelem. Ale on? Zloděj, který odral mnohé z toho zástupu? Ty mnohé chudáky? **Kdo to jen je, že zná dokonce moje jméno? A když zná mé jméno, tak asi před ním neutajím, co jsem vlastně zač. A přece chce být hostem právě v mém domě?** Takto podobně mohl Zacheus uvažovat, Ježíšova pozornost jej musela zasáhnout. Četli jsme, že **Zacheus rychle slezl a s radostí jej přijal.**

Braťři a sestry, jsme v adventním čase. Mluvíme zde o Ježíši, který přichází. Nejen do Jericha. Ale taky zde, do Růžďky. Možná si řekneš, do Růžďky? Do dědiny, kterou mnozí ani neznají? A přece jeden ji zná. A nejen Růžďku. On zná dokonce i tebe. A zná tě i s tím, co tě limituje. Co tvůj život znepokojuje. Zná tě s tím vším, co ve tvém životě křičí: **Nejsem hoden, aby si, Pane, vešel pod mou střechu.** Možná chceš být někde bokem, v koutu, nebo vzadu, možná bys nejraději splynul s davem. Tu On ale přichází a říká tvé jméno.(doplň si to své), **pojd', dnes chci zůstat ve tvém domě. Chci u tebe večeřet.** Jaká bude tvá odpověď? Odejdeš dnes s Pánem Ježíšem domů? Zachováš jeho slovo ve svém srdci? Anebo až odsud odejdeš, tak zapomeneš? Půjde to slovo dnes s tebou, anebo ho zde necháš? A budeš o něm doma rozjímat, budeš si s Ježíšem povídat u stolu? Budeš s Ním rozmlouvat, až budeš uléhat? A povede tě ten rozhovor k novým rozhodnutím a k novému odhodlání? Budeš zasažen natolik, že tě to povede ke změně? Jsi ve svém životě spokojený a přitom ti chybí jeho pokoj? Pak si vezmi za příklad Zachea. Malého muže s velkým postavením. **Zacheus se zastavil a řekl Pánu: „Polovinu svého jmění, Pane, dávám chudým, a jestliže jsem někoho ošidil, nahradím mu to čtyřnásobně.“** Zacheus obrátil své smýšlení, neboť se ho dotkla Boží láska. On obrátil své postoje, protože ho už nebavil život, který vedl. On změnil svůj život, protože ten předchozí už životem ani nebyl.

Vrací nás to, milí přátelé, k tomu Janu Křtiteli, který poukazoval na to, nést ovoce, které skutečně ukazuje změnu v lidském životě. Zacheovo čekání a vyhlížení Pána, takový Zacheův advent, ho přivedl k zásadnímu obratu v životě. Nyní jsme v adventu a tedy v očekávání my sami. Mineme tento adventní čas pro své „důležitější věci“, anebo nás to přivede k něčemu hlubokému, co ponese pak dobré ovoce? To je na každém z nás. Zacheus mohl slyšet: **„Dnes přišlo spasení do tohoto domu;“** Kéž bychom to slyšeli i my. Protože Pán Ježíš přišel a přichází i dnes. Proč? **Aby hledal a spasil, co zahynulo.** Aby dal novou sílu, aby obnovoval, co je již mrtvé, aby proměňoval a uzdravoval naše životy. Dnes chce přijít i do tvého domu. Amen. Modlitba Píseň 330

Večere Páně (písně 432, 443)

Slovo poslání: Toto praví Hospodin: „Stůjte na cestách a vyhlížejte, ptejte se na stezky věčnosti: Kde je ta dobrá cesta? Vydejte se po ní a vaše duše naleznou klid. (Jeremjáš 6,16)

Požehnání: Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici. Ve dne tě nezasáhne slunce, ani za noci měsíc. Hospodin tě chrání ode všeho zlého, on chrání tvůj život a vede tě do života věčného. Amen. Píseň 777